

enligt liggende Ø St. Jan have de i Øjeblikket ingen Læge, hvad Befolkningen lider meget under.

Det følgende Forslag angaar Lønninger for Embedsmænd i Dansk Vestindien. Det betegner paa flere Punkter en Nedsættelse af Embedslønningerne. Guvernørens Løn er nedsat fra 37,500 Frcs. til 30,000 Frcs. Dog er det udtrykkelig hjemlet i Lovforslaget, at den nuværende Guvernør faar et personligt Tillæg af 5,000 Frcs. Under den Forudsætning er han nemlig rejst ud, og jeg har ment — navnlig ogsaa i Betragtning af de store Fortjenester, han allerede har indlagt sig —, at det vilde være urigtigt at berøve ham noget af den Gage, som var Forudsætningen for hans Udrejse, hvilket ogsaa har vundet Tilslutning i Folketinget. Den ny kongelig udnævnte Embedsmand, som er kommen ind i Folketinget, Skoledirektøren, skal lønnes med 12,000 Frcs. i Løn og 1,500 Frcs. i Rejsegodtgørelse.

Forslaget om Ændringer i Pensionsloven medfører nogen Nedsættelse i Omregningsforholdet fra vestindisk til dansk Mønt, naar Pensionen nydes herhjemme. Det finder ikke Anvendelse paa de Embedsmænd, der ere pensionerede før Loven, og heller ikke paa dem, der blive det indtil 5 Aar efter, men derefter paa alle Embedsmænd.

Endelig komme vi til det næstvigtigste af de vestindiske Forslag; det er Forslaget om Oprettelse af et Gendarmerikorps. Det gaar ud paa, at den nuværende væbnede Styrke paa Øerne nedlægges, og at der i Stedet derfor oprettes et Gendarmerikorps, altsaa et Korps af militært udrustet Polit. Den væbnede Styrke reduceres herved til henved Halvdelen, idet det er Meningen, at der i alt skal være 4 Officerer, 9 Underofficerer og 110 menige. Saaledes er det ogsaa vedtaget i Folketinget; en Premierløjtnant er der ombyttet med en Stabssergent, men Tallet er det samme som fra Regeringen foreslaaet. Min Mening er, at dette Gendarmerikorps, foruden at udføre de Funktioner, som Hærstyrken hidtil har udøvet derovre, tillige skal overtage en væsentlig Del af den egentlige Polititjeneste, og derved skulle Øerne kunne spares for en Del af deres indtil nu store Polititudgifter. Hvis man lægger sammen, hvad der hidtil er givet ud paa disse Øer til Hærstyrke og Polit, vil man se, at det er ganske overordentlig store Beløb, der ere anvendte for at holde Ro og Orden mellem de 30,000 Mennesker, som leve derovre, saa store Beløb, at det maa synes urime-

ligt. Jeg er endnu af den Mening, at vi ikke ere inde paa den rigtige Vej ved Oprettelsen af dette Gendarmerikorps. Jeg havde meget ønsket, at man havde kunnet faa Kolonialraadene til selv at organisere deres Polit af Øernes Beboere, mod at Staten gav et Tilskud til dette Politkorps, men det har vist sig at være umuligt. Jeg gjorde et sidste Forsøg med St. Thomas, hvor Tanken i sin Tid har været oppe i selve Kolonialraadet, men det lykkedes ikke at faa Kolonialraadet med dertil; det vilde ikke, da det kom til Stykket, give Slip paa Gendarmerne. Sagen er den, at Befolkningen derovre lever endnu under Indtrykket af det sidste Oprør, og den nærer den Frygt, at naar der ikke mere findes et bevæbnet Korps af hvide Mænd derovre, skal der vise sig oprørske Tendenser hos den farvede Befolkning. Jeg kan ikke udtale mig derom, thi jeg kender ikke af personlig Erfaring noget til Forholdene, men jeg skulde dog tro, at Frygten er noget overdreven. Der bestemmes i Lovforslaget, som for Resten i alle Forslagene, at der skal ske en Revision — her er det i Løbet af 6 Aar —, og jeg haaber, at man ved en Revision vil kunne komme ned med Udgifterne og muligvis bort fra hele Princippet med Gendarmeriet. Gendarmerne ville, saaledes som Forslaget er vedtaget i Folketinget, koste ca. 280,000 Frcs. mod at Hærstyrken nu koster 339,000 Frcs. Det er en direkte Besparelse paa henved 60,000 Frcs.; men desuden indvindes der en Besparelse derved, at Øerne kunne afskaffe en Del af deres Polit. — Af Forandringer, der ere foregaaede i dette Forslag i Folketinget, skal jeg nævne, at den Efterløn, der kunde udbetales for god Tjeneste, var i Forslaget fastsat til 200 Frcs. for 6 Aars god Tjeneste, men er nu 300 Frcs. for 3 Aars god Tjeneste, altsaa en væsentlig Forhøjelse. Endvidere er der truffet den Bestemmelse, at menige, der lade sig genhverve efter 3 Aars Forløb, kan Guvernementet give Tilladelse til at gifte sig og 2,000 Frcs. i Løn foruden Kvartergodtgørelse. Det er en Bemyndigelse for Guvernementet, ingen Forpligtelse, og Meningen dermed er, hvis man overhovedet skal opretholde Gendarmerinstitutionen, da at skabe en lille fast Kærne af hvide Folk, som ere kendte med Forholdene derovre, som have fæstet Bo og slaaget sig ned for Livstid paa Øerne. Man har ment, at dette baade vilde være af Betydning for Polititjenesten og ogsaa virke til Fremme af en god Aand i Gendarmerikorpset. Man er ikke blind for